

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra GULDHORNENE, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873375088/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Hun snubler!
Og stirrer og skuer
Gyldne Luer,
Og rødmer og bæver
Og zittrende hæver
Med undrende Aand,
Af sorten Muld,
Med sneehvide Haand,
Det røde Guld.

En sagte Torden
Dundrer!
Hele Norden
Undrer!

Og hen de stimle
I store Vrimle,
Og grave og søge
Skatten at forøge.
Men intet Guld!
Deres Haab har bedraget.
De see kun det Muld,
Hvoraf de er taget.

Et Sekel svinder!!

Over Klippetinder
Det atter bruser.
Stormenes Sluser
Bryde med Vælde.
Over Norges Fielde
Til Danmarks Dale
I Skyernes Sale,
De forklarede Gamle
Sig atter samle.

»For de sieldne Faæ
Som vor Gave forstaae,
Som ei Jordlænker binde,
Men hvis Siæle sig hæve
Til det Eviges Tinde,
Som ane det Høie
I Naturens Øie,
Som tilbedende bæve
For Guddommens Straaler,
I Sole, i Violer,
I det Mindste, i det Største,
Som brændende tørste
Efter Livets Liv,
Som — o store Aand
For de svundne Tider!
See dit Guddomsblik
Paa Helligdommens Sider,
For *dem* lyder atter vort Bliv!
Naturens Søn,
Ukiendt i Løn,
Men som sine Fædre
Kraftig og stor,
Dyrkende sin Jord,
Ham vil vi hædre.
Han skal *atter* finde!
Saa synge de og svinde.

Hrymfaxe den sorte
Puster og dukker,
Og i Havet sig begraver.
Morgenens Porte
Delling oplukker,
Og Skinfaxe travet